

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਅਠੱਤੀਵਾਂ ਸੰਖਿਆਂਕ

ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸੁਪਨਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ

Jeff Pippenger
2024-01-02

ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਿਸ਼ ਹੱਥ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੰਦੂਕਚਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸੰਦੂਕਚੇ ਦੇ ਮਾਪ “ਛੇ ਵਰਗ” ਬਾਈ “ਦਸ ਇੰਚ” ਸਨ। ਦਸ ਨੂੰ ਛੇ ਦੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸਾ ਸੰਦੂਕਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰਣਾ ਸੀ ਉਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੂਕਚਾ ਬਾਈਬਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ “ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹੇ” ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਪਰਿਮਾਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਪੇਟਾਰੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲਈ। ਮੈਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਲਈ ਕ੍ਰਿਤਜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਕੁਝ ਅਨੁਭਵ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕੀਏ ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਮਰਣਹਾਰ ਅਮਰਤਾ ਨਾ ਪਹਿਨ ਲਵੇ।” Manuscript Releases, volume 17, 261.

ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਤਾਬੂਤ ਨਾਲ ਇੱਕ “ਕੁੰਜੀ” ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਵਿਧੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਿਲਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਾਥਰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ Views of the Prophecies and Prophetic Chronology ਹੈ, ਵਿੱਚ ਫਾਥਰ ਮਿਲਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਧਾਰਣ, ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:—”

“[ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪੰਜ ਤੱਕ ਉਧਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।]”

“ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਭ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ।” ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੈਰਲਡ, 25 ਨਵੰਬਰ, 1884.

ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ “ਹਰ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਹਰ ਆਕਾਰ ਦੇ ਰਤਨ, ਹੀਰੇ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਾਪ ਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜੇ ਹੋਏ ਉਹ ਐਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪਰਤਿਬਿੰਬਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।” ਮਿਲਰ ਨੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਰਤਨ ਲੱਭੇ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਸ ਨੇ ਲੱਭੀਆਂ, ਉਹ “ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ” ਸਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਰਤਿਬਿੰਬਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਫਿਰ ਮਿੱਲਰ ਨੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ “ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ” ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ “ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ” ਕਿਹਾ। “ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ,” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿੱਲਰ ਉਹਨਾਂ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਮਿੱਲਰ ਨੇ ਉਸ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀਆਂ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀਉਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚਾਰ ਜੀਵਾਂ ਨੇ, ਅਤੇ ਮਿੱਲਰ ਨੇ, ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ।”

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਮਨੇ ਨੇ ਮੁਹਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਰਜ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਆ ਅਤੇ ਵੇਖ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਇੱਕ ਸਫੈਦ ਘੋੜਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਨੁਸ਼ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੱਤਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਣਿਆ, “ਆ ਅਤੇ ਵੇਖ।” ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੋੜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਜੋ ਲਾਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੈ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਣ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਤਲਵਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਤੀਜੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੀਜੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਣਿਆ, “ਆ ਅਤੇ ਵੇਖ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਘੋੜਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤੱਕੜੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਸੁਣੀ, “ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਲਈ ਗੰਠਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਪ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਲਈ ਜੌਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਪ; ਅਤੇ ਤੇਲ ਅਤੇ ਦਾਖਰਸ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਕਰੀ।” ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੌਥੇ ਜੀਵ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਆ ਅਤੇ ਵੇਖ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਇੱਕ ਫਿੱਕਾ ਘੋੜਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮੌਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਣ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 6:1-8।

ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਮੁਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ; ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦਾ ਉਹੀ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਉਘਾੜਿਆ ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, “ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ।”

ਜੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਸ ਨੇ ਲੱਭੀਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 1843 ਦੀ ਅਗੁਆ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਓਹੀ ਅਦਿਸ਼ਟ ਹੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਲਰ ਲਈ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪੇਟੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ। 1842 ਵਿੱਚ ਜੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀ ਉਸ ਆਗਿਆ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਲਿਖ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਪਈ ਉਸ ਦੀ ਮੇਜ਼ 1842 ਅਤੇ 1843 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੁਨੇਹਾਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸੌ ਚਾਰਟਾਂ (ਤਖ਼ਤੀਆਂ) ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਰਟ, 1850 ਦੀ ਅਗੁਆ ਚਾਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਹੱਥਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀਆਂ “ਤਖ਼ਤੀਆਂ” ਸਨ।

“ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’ ਉੱਤੇ ਅਡਿੱਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਨਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਇਕਜੁੱਟ ਗਵਾਹੀ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰਟ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੱਥਕੁਕ 2:2, 3 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਚਾਰਟ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ (ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ), ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ-ਪੂਰਵ 457 ਉਹ ਸਾਲ ਸੀ ਜਿਥੋਂ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਨਿਵਾਰ ਸੀ ਕਿ 1843 ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ‘ਦਰਸ਼ਨ’ ‘ਠਹਿਰੇ,’ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਉੱਘੇ ਅਤੇ ਸੇਵੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ (ਮੋਤੀ) ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀ ਤਖ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਨ; ਪਰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਦਿਨ-ਵਾਸਤੇ-ਇੱਕ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਲੋਕ “ਇੱਕ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਗਏ।”

“ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਰਕੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਮਿੱਤਰ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਮਾਣ-ਮਰਤਬੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮਿਲਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਗਿਆ।” The Great Controversy, 334, 335.

ਫਿਰ ਭੀੜ ਨੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਿਲਰ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ “ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨਾ” ਲੈਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ “ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਦਸ ਵਾਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। “ਦਸ” ਇੱਕ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲਰ ਦੇ “ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ” ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਏ ਹਨ।

“ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੇ ਰਤਨ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਰਤਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ 1863 ਵਿੱਚ ਇਲਿਆਹ (ਮਿਲਰ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਮੂਸਾ ਦੀ “ਛਿਟਕਾਓ” ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਏ। ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛਿਟਕਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਾਲਸਾਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕੀਮਤੀ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਢੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਸ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪੇਟਿਕਾ (ਬਾਈਬਲ) ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀਆਂ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ “scatter” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਤਿੰਨ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ “scatter” ਦਾ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ, ਤਦ ਉਹ “ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੁਤਸਾਹ ਅਤੇ ਹੌਸਲਾ-ਹਾਰਿਆ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।”

ਮਸੀਹ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯੂਹੰਨਾ ਰੋਇਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦੋਵੇਂ ਰੋਏ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸੰਦੂਕ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ) ਜਾਲਸਾਜ਼ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵੇਖੀ, ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਵੱਲ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਮੁਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਕੌਣ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ? ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਣ, ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਮਿਲਿਆ। ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਰੋ; ਵੇਖ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੇਤ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਦਾਉਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮੁਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 5:1-5।

ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਵਧਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਬਾਈਬਲ (ਰਤਨ-ਪੇਟਿਕਾ) ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਦ ਮਿਲਰ ਰੋਇਆ।

“ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਅਸਲੀ ਰਤਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਕਲੀ ਰਤਨਾਂ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਅਗਣਿਤ ਮਾਤਰਾ ਖਿਲੇਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਨੀਚ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਤੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨਤਾ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਟਿਆ ਅਤੇ ਝਿੜਕਿਆ; ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਵੱਧ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਟਦਾ ਗਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਧ ਉਹ ਅਸਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਕਲੀ ਰਤਨ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਸਿੱਕੇ ਖਿਲੇਰਦੇ ਗਏ।”

“ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੇਹਿਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਿੜ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਧੱਕ ਕੇ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦੇਹਿਕ ਬਲ ਵਰਤਣ ਲੱਗ ਪਈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਧੱਕਦੀ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਅੰਦਰ ਆ ਵੜਦੇ ਅਤੇ ਮੈਲ,

ਬੁਰਾਦਾ, ਰੇਤ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਅਸਲੀ ਜਵਾਹਰਾਂ, ਹੀਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਭ ਨਿਗਾਹ ਤੋਂ ਓੜਲ ਹੋ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸੰਦੂਕਚੀ ਨੂੰ ਵੀ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੂੜੇ-ਕਰਕਟ ਵਿੱਚ ਛਿੱਤਰ-ਛਿੱਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੁਤਸਾਹ ਅਤੇ ਹਤਾਸ਼ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।”

ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ "scatter" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਆਖ਼ਰੀ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸੱਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੱਤ ਵਿਖੇਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੁਪਨਾ, ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ, ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਰੋਇਆ, ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬੁਰਸ਼ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ (ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਫਿਰ "ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ" ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸੀ ਜੋ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹਰਬੰਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖੋਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਰੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਤੋਂ ਹੋਈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣੀ, ਉਹ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ; ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4:1.

ਮਿੱਲਰ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜੇ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ; ਤਦ ਸਭ ਲੋਕ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਯੂੜ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੁਰਸ਼ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਯੂੜ ਅਤੇ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।" ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਯੂੜ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੁਰਸ਼ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਮਿੱਲਰ ਰੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ। ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਇੱਕ ਯੁਗ-ਵਿਵਸਥਾਤਮਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੁਤਸਾਹ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤਹਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੋ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਭੇਜੇ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਤਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਯੂੜ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੁਰਸ਼ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਯੂੜ ਅਤੇ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਝਾੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੀ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋ ਗਵਾਹ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਉਣਗੇ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ "ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਗਵਾਹ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਉਣਗੇ ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਜਵੇਹਰ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਤੱਕ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਲ-ਕੂੜਾ ਝਾੜਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਟ ਭੀੜ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦੀ ਛੱਜੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, "ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਲ ਅਤੇ ਕੂੜਾ ਝਾੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ "ਉਸ ਨੇ ਮੈਲ ਅਤੇ ਕੂੜਾ, ਝੂਠੇ ਹੀਰੇ-ਜਵਾਹਰ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਸਿੱਕੇ ਝਾੜੇ, ਉਹ ਸਭ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਕੇ ਲੈ ਗਈ।"

ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ "ਯਾਜਕਾਂ" ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਸਾਰੇ ਦਸਵੰਧ ਭੰਡਾਰ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਰਖ ਕਰੋ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਐਸੀ ਬਰਕਤ ਉਡੇਲਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਥਾਂ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ।" ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਬੂਹਾ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਯਾਜਕ ਹਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਯਾਜਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਲ-ਝਾੜੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਫਰਸ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਿਲਰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। "ਉਸ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦ ਲੀਆਂ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਗਾਇਬ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਕੀਮਤੀ ਰਤਨ, ਹੀਰੇ, ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਕਮਰੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ ਵਿਖਰੇ ਪਏ ਸਨ।" ਤਦ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਹੀਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੱਡਾ ਸੰਦੂਕ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ ਗਹਿਣੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। "ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਦੂਕ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਗਹਿਣੇ, ਹੀਰੇ, ਸਿੱਕੇ ਮੁੱਠੀ-ਮੁੱਠੀ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਾ ਗਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਬਾਕੀ ਨਾ ਰਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਹੀਰੇ ਸੁਈ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।" ਤਦ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 1798 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਵੀ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਛੋਟੀਆਂ ਜਾਂ ਗੌਣ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋਣ।

ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਪੁਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਿਲਰ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ, (ਜੋ ਮਿੱਟੀ-ਝਾੜੂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੈ) ਕਿ, "ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ।" ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਹੀ ਇੱਕ ਮੁਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਾਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਿੱਟੀ-ਝਾੜੂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਪੇਟੀ ਅੰਦਰ ਝਾੜੀ ਮਾਰੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੋਧੀਆ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਘਸਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛਿੱਤਰਾਇਆ ਅਤੇ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਰੌਂਦਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ, ਹਰੇਕ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਕੋਈ ਭੀ ਦਿੱਖਣਯੋਗ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤਿ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ।" *Early Writings*, 83.

ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 2023 ਤੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੰਦੇਸ਼-ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਮੁਹਰ-ਉਘਾੜ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬੁਰਸ਼ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੰਮ “ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਯਾਜਕਾਂ” ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ “ਯਾਜਕਾਂ” ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਸੈਂਤੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਮੁੜ ਜੀ ਉੱਠੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਹਨ, ਪਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਲਈ ਦੂਜੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਾਂਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨੇ ਸੰਬੰਧੀ ਪਹਿਚਾਣੀ ਹੈ।

“ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਾਡੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ। ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਅਨਮੋਲ ਕਿਰਣਾਂ ਭੁੱਲ ਦੀਆਂ ਘਟਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਭੁੱਲ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਧੁੰਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਜੋਤਿ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕਹੀਏ, ‘ਕੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਧਧਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?’” Publishing Ministry, 68.